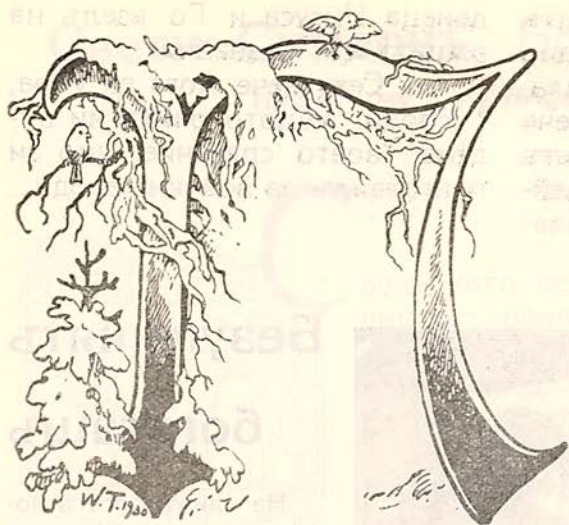

Снѣгъ

огледни дѣдо! Ела по-скоро на прозореца, погледни колко е хубаво! Какъвъ гжстъ снѣгъ пада, като

че бѣли мушици... Казваха: пролетъ, пролетъ иде, а пъкъ то-зима. Вчера валя дъждъ, а днесъ снѣгъ, и още какъвъ!.. Колко много обичамъ зимата и този бѣлъ, бѣлъ снѣгъ! Ахъ, какъ е чудно всичко!...

— Ти ще се почудишъ още повече, Маргаритке, ако разгледашъ тѣзи бѣли мушици отблизо. Подай плочата си навънъ, нека паднатъ върху нея нѣколко снѣжинки; разгледай гивнимателно и ще видишъ, че всѣка отъ тѣхъ има правилна и различна отъ другитѣ форма.

— Ахъ, какви прекрасни звездички!

— Да. Мъничкитѣ ледени игли въ облацитѣ се прилепятъ една до друга и ставатъ на звездички. Понѣкога тѣ се натрупватъ по нѣколко и падатъ на парцали.

— Но откъде попадатъ въ облацитѣ ледени иглички?

— Ако налѣешъ въ едно блюдо малко вода, тя изсъхва,

изпарява се. Постоянно се изпарява вода отъ моретата, езерата, рѣкитѣ... Капкитѣ пара се издигатъ на горе и образуватъ облаци, изъ които лѣте пада дъждъ. При хладно време облачнитѣ капки замръзватъ и тогава вали градъ. А зиме, когато е много студено, малкитѣ капки пара замръзватъ въ ледени иглички и образуватъ снѣгъ... За да разберешъ всичко, мило дете, трѣбва много да се учишъ. Въ прогимназията ти ще изучавашъ физика; тя ще ти помогне много да разберешъ природнитѣ тайни... А сега бързай на училище! Порѣдко да играешъ, а по често се вирай въ онова, що е около тебе. Колкото по-често се вглеждашъ въ нѣщата, които те обкржжаватъ, толкова по-хубавъ ще ти се покаже свѣта. И не забравяй, че всичко, което виждашъ, е даръ Божий. Затова научи се да почиташъ Създателя и да Му благодаришъ...